

Mijn band met Nederland dateert nog uit de tijd waarin het bezit van een motorjacht me totaal absurd leek. Ik was veel te verknocht aan de zeilsport. Maar zeg nooit nooit... Liefde op het eerste gezicht was het, toen ik indertijd het ontwerp zag van de net op de markt gebrachte Linssen Classic Sturdy 360 OC (open cockpit).

Grüezi Holland!

Liefde op het eerste gezicht

Tekst Josef Walker

Wij verkochten dadelijk ons zeiljacht en schaften in Maasbracht uiteindelijk ruim 170 voet aan motorjacht aan. Natuurlijk in de loop der jaren verdeeld over vier gloednieuwe Sturdy's, die - inclusief onze huidige Grand Sturdy 430 Mark II - eigenlijk vooral de Franse wateren hebben bevaren.

“...Burdaard aan de Dokkumer Ee...”

170 voet totale lengte trouwens omdat het laatstgenoemde schip in werkelijkheid 44 voet lang is.

Ruim 3 jaar, oftewel ruim 500 vaaruren zijn verstreken sinds wij de Bourgogne hebben verlaten en richting Nederland zijn gaan varen. Via het Canal du Rhône au Rhin, de Rijn en de Maas naar Maasbracht. Ongeveer 1150 km en 148 sluizen. Dat lukt in 10 dagen, maar dan alleen met een goede vriend. In de literatuur over waterwegen wordt het Rhône-Rijnkanaal als een van de mooiste kanalen van Europa beschreven. Ik ben dus niet de enige die dat vindt.

Eindelijk in Nederland!

Qua oppervlak is Nederland bijna vergelijkbaar met Zwitserland. Nederland is maar 243 km² groter. Er wonen echter wel 9 miljoen meer mensen. En in plaats van een landschap dat wordt beheerst door de Alpen, is in Nederland alles water wat de klok slaat. Het land bevindt zich zelfs

gedeeltelijk onder zeeniveau. Dat zijn precies de kenmerken die me al heel lang naar Nederland hebben getrokken.

Dus al geruime tijd voordat ik met de boot uit Frankrijk vertrok, had ik me goed ingelezen. Onder andere de boeken van Jan Werner (Delius Klasing), Manfred Fenzel (Edition Maritim) leiden de lezer naar de mooiste plekjes. Het uitgebreide kaartenmateriaal van de ANWB geeft zeer nauwkeurige informatie. Dat geldt ook voor de elektronische kaarten voor mijn plotter, die voor mij zeer waardevol zijn.

‘Scheepsbijbel’

Wat vanaf het begin onmisbaar bleek te zijn aan boord was de ANWB Wateralmanak 1, met het politiereglement en veel nuttige tips. Een ware, ruim 800 pagina's dikke ‘scheepsbijbel’. Sinds kort is dit reglement ook verkrijgbaar in het Duits. In de ANWB Wateralmanak 2 (ruim 900 pagina's) is alles te vinden wat je moet of wilt weten: wanneer de bruggen bijvoorbeeld weer opengaan of informatie over de ontelbare havens. De beide boeken zijn in elke willekeurige winkel te koop die scheepvaartboeken verkoopt. Ze zijn natuurlijk wel in het Nederlands. Maar met een beetje goede wil hoeft dit geen probleem te zijn. Wat vaak wel een probleem vormt, is de mondelinge communicatie. Graag vermeld ik iets wat ik altijd als troostrijk ervaar: dat de Limburger in het zuiden nauwelijks kan verstaan wat de Fries uit het noorden daarnet heeft gezegd.

Internet

Daarnaast is er ook prima informatie op internet te vinden. Veel havens bieden tegenwoordig gratis of tegen een kleine vergoeding draadloos internet. Ook is het aan te raden om een bezoek te brengen aan een telefoonwinkel. Voor weinig geld koopt u hier een mobiel-internet-stick van enkele tientallen MB's voor uw laptop. Laat de stick direct door de verkoper op uw laptop inloggen. Ze kunnen wel eens problemen opleveren. Gegevensoverdracht via UMTS kan flink in de papieren lopen.

Trossen los!

Maasbracht – in feite de bakermat van de Linssen-jachten – is al bijna de meest zuidelijke bevaarbare plaats van Nederland. Maar ook de grootste haven voor de binnenscheepvaart. Drie enorme sluisen, die momenteel ook nog groter worden gemaakt, vormen het traject van het Julianakanaal waar de Maas stroomopwaarts in zuidelijke richting naar Maastricht en de Belgische grens loopt. Vanaf daar varen we door het lage land stroomafwaarts de Maas af naar het noorden. Wanneer je nog maar net op weg bent, kom je al langs een groot recreatiegebied. In de vele grindgaten en jachthavens rondom Roermond is vooral in de weekends veel pleziervaart te vinden. Doordat de zeilboten voorrang hebben, moet je met een motorjacht soms aardig wat laveren. Toch is het een heel bijzonder gevoel om je te midden van deze levendige botengemeenschap te bevinden.

Wat opvalt in dit gebied, zijn de extreem hoge dukdalven waaraan de steigers aan rollen zijn vastgemaakt. De Maas kan (met name in de winter) heel hoog staan, wat ook geldt voor bijna alle andere grote rivieren. Zo hoog dat een aantal van deze dukdalven zelfs aan de bovenkant zijn verlengd en alles bij elkaar ruim twee verdiepingen hoog zijn. Maar gewoonlijk is de Maas een prachtig rustig vaarwater. Glooiende oevers, waar niet alleen ontelbare watervogels vertoeven, maar ook paarden, koeien en schapen. Er zijn echter ook een paar stukken waar je met hoge snelheid mag varen. Hier is het een kwestie van goed uitkijken, ook naar achteren! Want als je niet oppast, kom je ‘op het jaagpad’ terecht omdat net een grote speedboot over het water voorbij is gesjeesd, niet zelden met open cilinderuitlaten.

En eens in de zoveel tijd een sluis. Nou eigenlijk niet één, maar drie naast elkaar, die eigenlijk altijd wel dienst doen. Hier komt niemand om van de dorst voor een sluis! Op sommige plaatsen gaat het sluisen gepaard met een enorme drukte, waarbij de eigen achterstevan net voor de rode streep van de drempel ligt, terwijl de boeg bijna de achterstevan van een vrachtschip raakt. Het is ongelofelijk hoe zorgvuldig en rustig de kapiteins wegvaren met de met wel een paar duizend ton lading beladen binnenschepen. De grappig vormgegeven affiches die door Rijkswaterstaat her en der zijn opgehangen aan de oevers, werken voortreffelijk. Het is zeker de moeite waard om de website www.rijkswaterstaat.nl te bezoeken.

Naast de bruggen zijn er ook de zogenaamde kabelponten. En op een of andere manier gaan die altijd precies varen als wij langskomen. Let erop dat u deze ponten niet te dicht op de achterstevan nadert omdat anders de kans bestaat dat u de kabel of de ketting raakt. En dat is vooral voor u niet prettig ...

En nu we het toch over bruggen hebben: verder noordelijk, vooral in het mooie Friesland, zijn sommige bruggen zo laag dat deze eerst geopend moeten worden voordat de scheepvaart er doorheen kan. De bruggen gaan regelmatig open. Soms moet je er tol voor betalen. Deze tol betaal je terwijl je onder de brug doorvaart in een klomp die de brugwachter laat zakken. Alle bruggen hebben een naam. Zodat u in de ‘Wateralmanak’ kunt opzoeken wanneer hij gesloten blijft. Aandringen voor een brug die gesloten is vanwege lunchtijd,

“...Avondstemming in Well aan de Limburgse Maas...”

heeft geen zin, zelfs niet wanneer de brugwachter alweer terug is. De brug gaat op de minuut nauwkeurig open. Daar tegenover staat dat vrijwel alle sluis- en brugwachters zeer vriendelijk en behulpzaam zijn.

Nederland. Hét land van de stalen jachten

Zodra je eenmaal hebt aangelegd in een van de ontelbare havens, moet je ervan uitgaan dat je voor alles moet betalen. Maar dat betekent ook dat alles schoon en netjes is en goed werkt.

Toch heb ik vaak het gevoel dat een kilowatt stroom in iedere haven een andere hoeveelheid energie betekent. Er kan bij tijd en wijle een echt sportieve wind door de haven waaien. Op dat moment kun je weer eens constateren dat motorjachten ook kunnen zeilen. Alleen gaat dat nergens beter dan in een havenbekken. Raak niet geïrriteerd als er stuurlieders zijn die bij ingewikkelde manoeuvres rustig aan wal blijven staan. Die gaan er namelijk van uit dat de eigenaar van een trots Linssen-jacht vanzelfsprekend ook kan varen. Vaak heb je een leuk contact met de plaatselijke bevolking, die helaas maar zelden zelf op een Linssen-jacht vaart. Maar wel merk je dat ze er trots op zijn dat zulke perfecte jachten in Nederland worden gebouwd. Sowieso is Nederland hét land van de stalen jachten. Ook zijn er de vaak zeer fraaie oude platbodems met hun houten mast en de enorme zijzwaard- den. Alleen zeer ouden van dagen zullen zich de kiellegging

van deze schepen nog kunnen herinneren. De Nederlandse kwaliteit op het gebied van scheepsbouw is spreekwoordelijk dankzij de grote duurzaamheid van de schepen.

Aanleggen is niet alleen mogelijk in de havens, maar vaak ook midden in de stad! Of midden op een meer. Met alleen maar water, natuur en rust in de wijde omtrek! Eilanden met korte en lange steigers in inhammen. Ergens tussen het groen staat een container voor het afval van de waterrecreanten. En natuurlijk is er bijna altijd wind, waardoor het onmogelijk is om de Linssen Serious Pleasure eens rustig te gaan zitten lezen op je achterdek. Maar dat maakt niet uit. Dit interessante tijdschrift kun je sowieso altijd weer opnieuw oppakken. Maar wanneer u toch niet langer meer kunt of wilt wachten: steek de USB-stick in uw laptop en ga naar www.seriouspleasure.com. Veel plezier!

Friesland

Het uitgestrekte water in Friesland is indrukwekkend. Sprookjesachtige huizen, waarvan de woonkamer slechts enkele decimeters boven het waterniveau van de sloot ligt. Het is indrukwekkend hoe de omgang met water in dit land al eeuwenlang zijn beslag krijgt. Op kanaalkruisingen of zijtakken staat net als op het wegnnet bewegwijzering. Dat is zeer handig, omdat er op, achter en naast de oever alleen maar koeien staan. Of een van de vele fraai onderhouden windmolens, die zo'n onlosmakelijk deel van het landschap uitmaken en waarvan de bovenas ook nu nog meestal wordt gesmeerd met behulp van reuzel.

Eenmaal thuis gekomen, verlang ik al snel weer terug naar de pittoreske stadjes, vaak omgeven door enorme verdedigingswerken. De eeuwenoude bakstenen huizen, die nog in perfecte staat verkeren. Grote ramen, die stuk voor stuk wel een kleine etalage lijken. De effen zwart of met groen- of blauwschakeringen in hoogglans afgelakte deuren. Plaatjes van deuren, waarvan ik op een dag nog eens een fotogalerie wil samenstellen. Alleen al daarom wil ik nog heel vaak naar Nederland terug. En natuurlijk kan ik de daarvoor benodigde fotoapparatuur uiterst comfortabel vervoeren over het water: met onze fantastische Linssen Grand Sturdy 430 Mark II PLAISIR.

Yvonne en Josef Walker werden in 1992, net als Rollo Gebhard, verliefd op de Classic Sturdy 360 OC, en besloten na vele jaren zeilen over te stappen op een motorboot. Zij werden Linssen-kenners bij uitstek. Een klant werd een vriend. In de loop der jaren volgden een Classic Sturdy 400, een Grand Sturdy 500 en na het Meer van Neuchâtel en de Bourgogne als thuishaven varen Yvonne en Josef Walker nu met hun Grand Sturdy 430 Mark II 'Plaisir' in Nederland. Varen in Nederland gezien door de bril van een Zwitser. Niet alleen voor onze buitenlandse gasten een interessant perspectief.

